

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 170 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дим крім неділь і руских свята о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиция місцева в Агенциі Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи авертає ся лише на попередне застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошена значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Вплив України на розвиток руского письменства в Галичині.

(Дальше).

В першій, політичній відозві «Ради народної руської» зазначено цілком ясно, за приводом Юліяна Лаврівського, що «ми, Русини галицькі належимо до великого руського народу, котрий одним говорить язиком і 15 мільонів вносить, з котрого півтретя мільона землю галицьку замешкує. Відозва накликувала Русинів, щоби wraz з другими народами вставали з довгого сну та щоби поміж иньшим, поставили собі цілю, «розвивати і вносити нарідність нашу во всіх її частех: видосконаленем язика нашого, запровадженем его в школах низших і висших...»¹⁾

Вслід за сею відозвою повідомив руську публику Антін Павенцький, що починає видавати «Зоря Галицьку» «в нашім руськім язичі, яким наш нарід говорить»²⁾, а в сій першій, нашій публіцистичній часописи стрічаємо чимало накликувань до любови і пошанованя народного слова. Так читаємо в однім місци відозву, щоби Русини по руських домах завели рідну мову і послугували ся нею в розмові з селянами і ремісниками: «А знаєтеж ви, Русини, же то значит зраджувати свій нарід, его в ганьбі і пониженю «утримувати? бо то значить управляти чужу ниву а свою занехати...» Автор відозви накликає руських інтелігентів, щоби зближали ся до своїх «власних братей» (селян), тямлячи, що «они тепер суть рівними вам обивателями що до значеня політичного» а Русинок звиває, щоби віддалили від себе «чужу чуженицю» (польську мову), «яка їх власному народови чужими чинила»³⁾. Ще в иньшій місци читаємо візванє до руської молодіжи: «Скинь з Твоїх очей неправий сором, а полюби народний, руский язик, щось го з груди матерной виссала, що так мило, любо, солодко приятному слуху звенить, а «цур» кинь на того, що не так чувствує, як для Матери годить ся!»⁴⁾ В статії «О язичі рускимъ» О Л(озинського) читаємо навіть поклик до Поляків: «одже най назад Русинами будут, най не цурают ся своїм походженем і зділану через предків кривду най надгородят, а так ся вернут і до родимого язика!» Автор статії виступає против заміту, немовби руська мова була необразованою, бо нею були писані літописи і закони, бо за часів литовських князів була она придворною, шкільною, судовою і дипломатичною, що так само панувала она по дворах польських королів (від р. 1386—1447), признає однак, що по відступстві шляхти ся мова стала неуживаною і що ві знов до давної чести привести треба»⁵⁾.

Не менше сильно зазвеніла та сама струна в нашім краснім письменстві.

Сердечну любов до народного слова чуємо з вірша Луки Данкевича п. з. «Братамъ Галичанамъ», в яким поет сьпіває:

«Ще не згибло руське словб
Так нам миле;

Ще го чути
На около...»⁶⁾

Тими самими ідеалами жив в р. 1848 Антоній Петрушевич, як сьвідчить про се его поезия, видана без підпису, п. з. «Плачь руской матери надъ блуднымъ сыномъ», якої частину хотьби для характеристики самого автора і його тодішних поглядів подаю на сім місци:

«...Не раз я сказала: Мое соколятко!
Не дружись з орловком, бо не твій то братко;
Він тя прилудить, уведе з собою,
А я мать нещасна лишусь сиротою!»
Тись мене не слухав, а тепер і знати
Того не хочеш, що я твоя мати!
Скажиж ми, синоньку, слівко на потіху —
Прийди до домоньку, під убогу стріху...
Гдем тя породила, в батонька хатонці!
Бо тись мя встидаєш в своей налатонці!
Чую я, чую твій голос миленький,
Но слово не руске, язик не рідненький...
Не так я ти, синку, пісоньку сьпівала,
Колим ты спатоньки в колисочку клала.
І ти вже за мною ставєш промовляти
Чисті по руски, як учила мати!
Чиж не правда, синку? не дармо я плачу! —
«Верни, верни нині, най ты ще обачу,
І будь вірним сином — пристань до серденька,
Я тя попрощаю — руска твоя ненька!»⁷⁾

Тою самою дорогою йшов також Іван Гушалевич. В його верші п. з. «Мати и донька» дорікає мати дочці, що она хоче вийти за пана:

«Гірко вспінеш мое слово, сплачеш над [недолев,
Бо щож тяжше для серденька, як ся ви- [рікати,
Тої мови і тих пісний, що тужлива мати
Днем і нічков над колисков твоею все [сьпівала,

І котрою ти раз первий мило щебетала...»⁸⁾

Патриотичні відзиви на тему пошанованя народної мови прибирають навіть декуди комічно-наївний зміст, як прим. в верші «Зъ надъ Прута, од Гуцула»:

«Ой ти горо каменная, чом ся не лупаєш,
Ти невісто красенькая, чого ся встидаєш?»
«Встидаю ся мого роду тай рускої мови,
Бо то нею мовлять дівки, що доять корови».
Ти руская невістонько, тра би ты учити,
З твоїх красних, чорних очей полуди здіймити.
Як зачали тій невісті полуди здіймати:
«Ой не буду вже я більше мови ся встидати».
І попаді, хоть їх мало, з своїми доньками,
Знюхали ся, пане брате, з тими двораками;
І дворакам тим, дуракам, в білі руки плещуть,
Вже Русина собі вічим в сьвітонці не взицуть.
Цурають ся свого роду дівчата, невісти,
Ідїть враги до Варшави польські книші їсти!
Цурають ся своєї мови, тай і руских хлопців,
Бодайжесьте посивіли — зася від молодців!»⁹⁾

А рівночасно з сим мотивом відзиває ся в поезії ще другий, який оспівав був вже Маркіян Пашкевич. Як він, так і всі сучасні, визначнійші письменники стають на становищи культурної, духовної єдности Галичини з Україною.

(Конець буде.)

¹⁾ Зоря Галицька за р. 1838, ч. 1.

²⁾ Тамже. Ч. 1.

³⁾ Тамже. Ч. 8. «До Русинівъ и Русинокъ».

⁴⁾ Зоря Галицька за р. 1849. Ч. 1. в відозві п. з. «Молодеже руска». Сюди можна би також зачислити дуже гарну статистику, перекладену рівночасно з німецької на польську і на руську мову (перекладчиком останньої був Йосиф Левицький) п. з. «О зміньї народности». (Зоря Галицька за рік 1849 ч. 79 і 81).

⁵⁾ Зоря Галицька за рік 1849 ч. 4.

⁶⁾ Зоря Галицька за р. 1848, ч. 1.

⁷⁾ Зоря Галицька за р. 1848 ч. 11. Під «орловком» велить автор в примітці бачити Поляків. Що вірш сей вийшов з під пера Петрушевича, про се сьвідчать нам спис його творів, уміщений в «Литературнім Сборнику Галицько-русской Матиці» за рік 1885, стор. 221. Гляди також дуже гарну оборону народної мови і звязий з Україною в Петрушевича брошури п. з. «Słów kilka napisanych w obronie ruskiej narodowości». Lwów 1848, стр. 17—25.

⁸⁾ «Пчола» за рік 1849, ч. 11.

⁹⁾ Зоря Галицька за р. 1849, ч. 6.

Перед державною радою.

Підчас літних ферій політичне житє в Австрії цілком було бриборкалось, ціла увага політичних кругів була звернена на угорске пересилєне і его розв'язку. Тепержеж, коли через відрочєне угорского сойму, положєне там остає незмінним аж до 10. жовтня, а тимчасом приближує ся скоро речинєць отворєня державної ради — заворушило ся в Австрії, особливо на пограничних окраїнах народів. Чєско-німецькі антагонізма на Мораві, чєско- і німецько-польські на Шлеску, німецько-італійські в полуднєвім Тирслю підносять ся знов з давною силою.

З тих всіх віч, резолюцій і маніфєстаций інтереснійшою буде, як новість, проява німецько-польської борби на Шлеску, де оноді в Тішині відбуло ся велике німецьке віче против польських паралельок учительської семінарії. Головним бесідником був бурмістр, др. Демель, який жадав рішучого усунєня польських паралельок з Тішина. Бєсідник зазначив, що не потреба нових учительських сил склонила правительство до отворєня польських паралельок при учительській семінарії в Тішині, а зовсім инші причини. «Паралельки в Тішині завдячують своє повстанє великопольській акції, яка має свій початок в Варшаві. Сумне се, що австрійське правительство, замість виступити против акції заграничних патріотів, єще єї підпирє. Однак чому в Варшаві розходило ся о основанє польської семінарії в Тішині? Наші людові школи є польські, наше сільське населєнє належить також до польської народности, однак оно почуває себе завсїди шлескою, австрійською. Се не подобає ся панам, що мріють про відбудованє польського королівства і тому хочуть знаціоналізувати учительський стан, а наше правительство, якого обовязком є нести високо прапор австрійської, державної ідеї, подає до сєго помічну руку. На таких підставах домагав ся др. Демель знєсеня польських паралельок. По нїм промовляло єще кілька бесідників з всєнімецького табору.

По вічу учасники демонстрували великою товпою перед польським народним домом і перед домом посла Міхєйди. Співали піснї Wacht am Rhein, а перед памятником цєсаря Франц-Йосифа виголосив підбурюючу промову звісний Шенереріанєць Гінтерштойсер.

Який хосен

мають рускі учителі і учительки та їх родини з Товариства „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ ?

Щоби улекшити членам учительської «Взаїмної помочи» зрозуміти статуту, а тим, що сумніваються о користях з належання до Товариства, показати ті користи наглядно, даліше щоби заохотити тих, що доси ще не зголосилися в членів «Взаїмної помочи» і вичікують з власною шкодою Бог зна якої догіднійшої хвилі, Дирекція Товариства подає слідуєчі поясненя і інфрмациї, оперті на статуті Товариства і на прийнятій першим звичайним загальним збором регулямін.

1. В першій році існування Товариства приймаєся членів без всяких обмежень, а позаяк число літ належання до Товариства є потрібне до обчислення користий з фонду похоронного і пенсійного (евентуально і посагового) тому виходить само з себе, що кождий учитель і кожда учителька повинні як раз в першій році вступити до Товариства і тим запоручити собі як найбільші користи в будучности.

2. „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“ узглядняє, як звісно, всі життєві, як моральні так матеріальні потреби загалу руского учительства.

Головними задачами учительської „Взаїмної помочи“ є правна охорона в службових відносинах та уділюване підмог у всіх життєвих потребах. Першу з тих задач обіймає § 3. а. і б. а другу § 3. ж. статуту Товариства.

3. Правну охорону подає Рада Назираюча Товариства при помочи своєї т. зв. „секції правної охорони“, до якої кооптує (запрошує до співділання) необмежену скількість учителів, правників і інших членів Товариства. Та „секція правної охорони“ є так зорганізована, що Товариство при її помочи не лиш може боронити кождого учителя та учительку, що про свою кривду повідомить Товариство і від него зажадає помочи в обороні, але також постійно розсліджує службові відносини учительські, о скілько они є некорисні для руского учительства в Галичині і Буковині, та заходить ся — після обставин принагідно або парочно — у виспих шкільних властей і у законодавчих тіл о усуненні поодиноких невластивостей і кривд та о загальну поправу учительських службових відносин.

З огляду на завдання „секції правної охорони“ і свідому цілі її організацію у Львові і по округах шкільних кождий член Товариства повинен мати в тім згляді повне і необмежене довіре до „Взаїмної помочи“ і у всіх случаях сміло звертати ся до неї з прошенем о поміч і оборону.

Случай, в яких випадє віднести ся до „секції правної охорони“, суть менше більше ось такі: 1. нагле а неоправдане перенесенє на иншу посаду (особливо, коли та є гірша і значно віддалена); 2. передчасне а незаслужене перенесенє в сталий або часовий стан спочинку; 3. неоправдана дисциплінарка і получене з нею часткове або цілковите застановленє платні; 4. недочисленє літ служби при сталим або часовім спенсіонованю та при наданю п'ятилітнього додатку; 5. неоправдана відмова п'ятилітнього додатку і авансу службового, неоправдане відображенє додатку або деградація; 6. всякі неоправдані зарядженя дотично службових відносин як в школі і поза школою так і на окружних конференціях, — взагалі всяке покривденє учителя або учительки з сего титулу, що они признають ся до рускої народности і хотять остати щирими Русинами та Русинками.

4. Що до підмог, то вже сам статут говорить про них досять просторо в §§. 53—58., а перший звичайний загальний збір членів Товариства, що відбув ся 28. серпня 1905. р., установив на основі §. 18. е. статуту регулямін, в якім означив точно роди підмог і потрібні до того фонди а також пояснив одвітні обовязки членів і унормував висоту членських користий.

Після того регуляміну „о хіснованю з підмог Товариства“, який в друкованих примірниках

розишло по округах, ті підмоги ділять ся на хвилеві і постійні; до перших належать звичайні підмоги (беззворотні і безпроцентові зворотні), про які є бесіда в §§. 53. і 54. статуту, а також датки похоронні і посаги, до других же належать пенсії емеритальні, вдовичі і сирітскі.

5. Звичайні хвилеві підмоги, які стане Товариство розділювати вже по році свого існування, се є від вересня 1906. р., буде давати ся лиш тим членам звичайним, котрі дійсно находять ся в якій небудь тяжкій і наглій потребі, або котрих постигла яка матеріальна страта чи кривда в службових відносинах. На ту ціль творить регулямін окремих фондів підпомоговий, до якого відділює четвертину всіх вкладок членів звичайних, то є по 300 К річно від кождого члена звичайного.

6. Датки похоронні і пенсії признає регулямін всім членам звичайним а також всім до участі в фондї похоронній і пенсійній прийнятим членам надзвичайним, се є членам родин всіх членів, яких до сих фондів належито зголошено і за яких правильно плачено приписані вкладки.

До фонду похоронного відділює регулямін 10 процент всіх вкладок членів звичайних, то є по 1·20 К, а до фонду пенсійного 35 процент тих вкладок, то є по 4·20 К річно від кождого члена звичайного.

Решту (то є 30 процент) всіх вкладок членів звичайних відділює регулямін до т. зв. фонду загального диспозиційного і адміністраційного, призначеного на всі прочі задачі і потреби Товариства (§. 59. статуту).

7. Члени надзвичайні (гл. уст. 6.) можуть бути прийняті лиш до участі в фондї похоронній і пенсійній а також в фондї посаговім, отворенім з окремих вкладок (до участі в хвилевих підмогах не можуть бути допущені, позаяк лиш з вкладок членів звичайних іде частина до фонду підмогового, тому отже, з фонду підмогового можуть лиш члени звичайні хіснувати).

Оплати за членів надзвичайних, то є т. зв. вкладки надзвичайні до фонду похоронного і пенсійного вносять як раз по тільки, по кілько до тих фондів припадає з вкладок членів звичайних, то в т. зв. вкладок звичайних (12 К річно); отже (гл. уст. 6.) по 1·20 К річно.

8. Основні квоти користий членських означив загальний збір по 100 К з фонду похоронного, 20 К з фонду посагового, а 48 К річно з фонду пенсійного, за кожду поодинокую вкладку.

Вплата тих підмог слідує навіть вже по п'ятилітнім належаню члена до Товариства, а а крім того передвиджує регулямін мвогі случаи, в якіх загальний збір може при хосенних фінансових відносинах Товариства дозволити на уділюване підмог похоронних і пенсійних під дуже корисними для членів условами також скорше як по п'ятиох літах, але не скорше як по 1 році належання до Товариства. Се очевидно може стати ся тоді, коли зголосить ся велике число членів і коли будуть численно і правильно впливати вкладки, як звичайні (се є 12-корові річні вкладки членів звичайних так і надзвичайні (се є вкладки членів надзвичайних і добровільно підвищені вкладки членів звичайних).

Особливо фонд посаговий, який — як сказано — опирає ся лиш на окремих вкладках (по 1·20 К річно), буде зависіти від числа зголошень, бо доцєрва більше число таких вкладок створить такий сильний фонд, який зможе дати запоручені загальним збором користи, се є по 20 К посагу за кожду вкладку по 1·20 К вношєму через 15 літ а зглядно лиш до скорійшої смерті батька чи матери або опікуна дитини. Коли отже згалосить ся відповідне число членів, що здекларують відповідне число вкладок по 1·20 річно, (пр. по 10 вкладок, то значить, що за 12 К (10×1·20 К), тоді на основі регуляміну ухвалено першим загальним збором ввійде сей фонд в житє і подасть нові вигоди і користи з «Взаїмної помочи».

То само дасть ся сказати і о фондї похоронній та пенсійній, бо і тут через довільне вплачуванє до одного і другого фонду місто одної обовязкової вкладки (як наведено точно в уст. 6. і 7.) більшого числа вкладок (пр. 2, 3, 5, 10... ×1·20 К до фонду похоронного, або 2, 3,

5, 10... ×4·20 К до фонду пенсійного) може кождий після постанов першого загального збору придбати собі більші користи і вигоди.

(Дальше буде).

3 широкого світа.

Президент угорского кабинету виїхав ненадійно до Відня, візваний окремою телеграмою з цїсарської канцелярії. В неділю по полудні був на шістьогодинній аудієнції у цїсаря, а в понеділок еще остав у Відні, як думають, в цілі повнової аудієнції. W. Allg. Ztg. доносить, що Феєрвари вже предложив цїсареві лісту осіб, які має покликати монарх до себе, а іменно в першій ліній: гр. Юл. Андраши, гр. Іван Зіхи і Франц Кошут. З другоїж сторони сей дневник довідує ся, що цїсар по нараді з фаховцями, тимбільше признав неможливим заведенє угорской команди. А що коаліція еще завсїгда треває при тім жаданю, то ситуація ледви чи поліпшила ся.

В шведско-німецькім переселєню, після тривожних вїстий про зїрванє переговорів і мобілізацій, надходять донесеня з Карльштату, подані норвєскими часописями „Афтенпостен“ і „Моргенблядет“, що в двох важних точках наступила децїзия, яка уможливає мирне поладженє справи. Надїя на мир є майже певною. Однак не знати еще, які жертви ради неї понесли норвєскі представники. Се є тільки певним, що Норвєгії повело ся як гваранцію на будучність супротив шведских жадань, узиस्कати воєнний трактат. Сї вїстки прийнято з великою радостю так в Норвєгії, як і у Швеції.

Землетрясенє в полудневій Італії не устають і наповнюють населєне непевністю житя. Цілі міста живуть в безнастанній тревозі, що кождої хвилі можуть задрожати земскі основи і завалити стєлю над головою. Особливо властїтелі мурованих домів, які переважно будують там з причини недостатку дерева, живуть в непевности завтрїшнього дня. Вчєра рано о годїні 3. в Реджіо ді Кальярія знов зїрвало ся ціле місто на ноги і почало втїкати на площі та в чисте поле, бо земля почала трясти ся під ногами і доми стали холїтати ся. О годїні 11. перед полуднем землетрясенє повторило ся. В Цезенці завалив ся будинок почти і телеграфу; служба успїла уратувати ся скорою утєчею.

З Петербурга доносять до Берліна, що поліція веде енергїчне слїдство і доконує численних арештовань, бо одержала відомість про новий заговор на житє царя. Перед кількома днями виконано замах на нового генерал-губєрнатора Кавказу гр. Наполеона Бонапартового, коли їхав на аудієнцію до Петергофу. Справця стрїлив до него з револьвера та хибив, а сам втік. В послїдних днях арештовано коло 200 осіб, а багато з них межі робітниками варшавской залїзниці, у якіх найдено знатні запаси оружя.

На далєкім Сходї, мимо заключєня розєму, еще не всюди завїшено оружє. Дїє ся певно тому, що не було можности повідомити поодинокі самостійні відділи про заключєний мир і розєм. З Владивостока доносить петербурска телеграфїчна аґєнція, що японський адмірал Катога обстрїлював з двох кораблів дня 12 с. м. Петропавловск і знищив знатну часть будянків. Неприятель зплондрував порохівні, а населєню відобрав оружє. Начальник сєго округа втік в глєбину краю, забираючи з собою жєнщини, дїтий і державну касу. Японці забрали також стоявший на якорі американський торговельний корабель та знищили урядженя в пристанях Гаїя і Охоцк.

В заграничній іменно кольонїяльній політиці наступила велика непевність що до будучих альянсів межі державами. Дипломатия обчислює і нишпорить, куда загнути оглоблї, з ким злучити ся задля будучих торговельних і воєнних інтерєсів. Се поданє причину до всяких дневникарских комбїнацій що до великих європейских держав. Тимчасом найневінійшою з того всього показала ся вїсть, що передовсім стануть піднятї змаганя задля забезпечєня мира скликанєм II мирової конфе-

Надіслане.

ОКУЛІСТ
Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ
переніс ся зі Львова
до Тернополя
і ординує
в пасажи Адлера ч. 701 А.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 16. вересня 1905.
Нова сензаційна
програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці **High-Life** представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Колюсею, які ждуть коло Віденської Каварні.

ЗАМОВЛЕННЯ

на
ОСІННИЙ ТРАНСПОРТ ЛІТУРІЧНИХ
ВИН

приймає торгівля
ЕВГЕНА МАРТИНЦЯ у Львові
пл. Унії Берест. ч. 5.

Ціна вин угорських за літр:
При замовленні 100 літрів — 50 літрів — 25 літрів
Ш-а 33 кр. 34 кр. 36 кр.
П-а 37 " 38 " 40 "
Л-а 45 " 46 " 48 "
франко, станція Львів; бочки навишпонуєсь.
Вино Самородне: При замовленні 100 літрів — 50 літрів:
Ціна за літр 55 кр. 57 кр.
франко станція Львів; бочка се числить ся. — Час зашлати
4 місяців — за готівку 2% рабату.
На дорозті вина висилаю спеціальні цінники.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченки
у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України-Руси“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, **Лепкого „В горах“** гарно оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленні оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути справа

Композиция Ярославенка на фортеп'я

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1-50,

* I-ший Народний Марш *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардінського, в Самборі у Гайвіга в Тернополі у Комоневського і в Коломиї у Оренштайна.

Ярослав Лопатинський.

Русалка,

вальс на фортеп'я.

— Ціна 2 К; голоси на оркестру 3 К. —

Моя думо...

Слова І. Гаврилюка.

Пісня про сопран або тенор. — Ціна 1 К.

Набути можна у всіх книгарнях; головний склад в Книгарні товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1.

Товариство взаємного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою
у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроче-тованих на 4 проц. і оплачує за вкладчиків податок рентоний; для ошадженя коштів послжки можна присилати гроші чеками Шадницької поштової; вкладати може кождей, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожого часу, навіть без виповідженя (за есколтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6 проц. свлату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2 річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотeki або доброї поруки.

На парделіцію і купню більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени забезпечені в „Дністрі“.

Чистий зиск розділяє ся межч членів яко дивіденди від уділів і на добродійні ціли. — Дотепер уділив „Дністер“ на церкви, бурсі, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904

Вклади:	1.789.673 К.
Уділи членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26.576 К.
Позички уділені:	1.616.402 К.
Цінні папери:	123.627 К.
Льокації:	169.456 К.
На рах. біжучим:	81.968 К.

Литки **CORIJ** можна набувати в „Сокильськїм Базарі“ у Львові і паперці **CORIJ** і у всіх торговлях вкраю.

Контора виміни

ц к упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі
денним не числячи ніякої
провізії.

Всі календарі і часописи можна набувати
в „Сокильськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/5—30/9 вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятин, Івано-Франківськ
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуща	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуща, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокаля	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуща, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белзця, Сокаля, Любачева
10:35	з Рижова, Лавочного, Калуща, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуща, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятин, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуща
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кид-з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:10	до Рижова, Любачева, Хирова.
1:50	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Козови	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
3:45	з Стрия, Тухлі (1/5—30/9), Скольного (1/5—30/9)	5:30	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30/9)
4:32	з Яворова	5:58	до Яворова
5:00	з Сокаля, Белзця, Любачева	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуща, Новосєдиці	7:30	до Рави рускої
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Івонича
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івано-Франківськ, Гусятин	11:00	до Кракова, Відня, Броцлава, Варшави
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуща, Борислава,	11:05	до Підволочиск
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	Івонича п. Скали, Гусятин, Потутор	
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
	на дворець „Підзамче“	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30/9), Калуща
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,	4:15	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги,
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івано-Франківськ, Скали, Гусятин, Грималова		з двірця „Підзамче“
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятин
10:02	Чорткова, Заліщик, Івано-Франківськ, Гусятин	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятин
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р. кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).
з Любіня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р. кат. свята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано, (тільки що неділі і свята р. кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і свята р. кат.), 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
до Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл. в неділі і свята).
1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята).
3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).
до Любіня в нед. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свята)

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рижить ся від часу львівського о 36 минут. а іменно 12 год. часу середно-європейського — 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведєно рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі кни білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвїм бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсманна ч. 9.